

bliver til Ulejlighed," fremstammede Per, — han vidste i sin Forlegenhed ikke andet at svare.

„Tal dog ikke saadan, kære! Husk paa, at De jo paa en Maade hører med til vor Familje nu. Saaledes vil i hvert Fald jeg opfatte min Broders sidste Ønske. Og jeg føler mig forvisset om, at min Søster i den Henseende vil tænke ganske som jeg. Lev nu rigtig, rigtig vel! Og endnu engang Tak, fordi De netop idag har tænkt saa kærligt paa Alexander.“

Per steg langsomt, tilsidst næsten nølende ned ad Hotellets Trappe. Først nu bagefter gik det op for ham, hvor betydningsfuldt dette nye Bekendtskab var (eller vilde kunne blive) for ham, dersom han — uden at gøre sig for mange Skrupler paa Grund af dets Oprindelse — udnyttede det med Klogskab og Energi. Ved et eventyrligt Tilfælde aabnede der sig her en Vej for ham til Mennesker med betydelig Indflydelse. Dersom han ikke huskede fejl, laa den omtalte Hofjægmester Prangens Gaard endda paa selve det Terræn, hvorigennem han havde tænkt at føre sin midtjyske Forbindelseskanal, hvad der altsaa maatte give denne Mand en ganske særlig Grund til at omfatte hans Plan med Interesse. I hvert Fald, — det galdt om ikke at lade nogen Chance uforsøgt. I det høje Spil, der nu skulde spilles, kunde han ikke have for mange Trumfer paa Haanden.

Der foer ham et Øjeblik den Tanke gennem Hovedet, at det maaske nu slet ikke var nødvendigt for ham at træde i nøjere Forbindelse med Huset Salomon. Hvor meget han end havde følt sig tiltalt af den unge Pige, saadan ligefrem begærlig efter at gifte sig ind i en Jødefamilje var han dog ikke. Og hvem kunde vide, hvilke Muligheder der og-